

ת"פ 50497/04/17 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר קרבץ - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

07 מרץ 2018

ת"פ 50497-04-17 מדינת ישראל נ' קרבץ

לפני כב' השופטת נגה שמואל-מאיר, סגנית נשיאה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אבי דהן - נוכח

נגד

אלכסנדר קרבץ - נוכח

ע"י ב"כ עו"ד חן בן חיים - בהעדר

עו"ד שרון מילר - נוכח (בשם עו"ד חן בן חיים)

המאשימה

הנאשם

גזר דין

רקע עובדתי

1. כפי הנטען בכתב האישום המתוקן, ביום 23.04.2017 בסמוך לשעה 20:30, גידל הנאשם במספר מקומות בדירתו (בשני אוהלים; בארון במקלחת; בארון בחדר השינה) סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל כולל של 3.826 ק"ג. לצורך כך, החזיק הנאשם בדירה ציוד אשר שימש להכנה, גידול ושקילה של הסם הכולל משקל אלקטרוני, מנורות, מאווררים, פילטרים, שנאים, תערובת לגידול סם ומד חום.
2. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו הורשע בעבירות של **גידול סמים מסוכנים**, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**הפקודה**"); **והחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיף 10 רישא לפקודה.
3. באי כוח הצדדים לא הגיעו להסכמות בעניין העונש, אולם, הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו וכי כל צד יטען לעונש כראות עיניו.
4. תסקיר שירות המבחן שהתקבל ביום 11.12.2017, נושא אופי חיובי, ובסופו המלצה לבטל את הרשעתו של הנאשם, לצד השתת ענישה בדמות צו מבחן, צו של"צ והתחייבות כספית להימנע מביצוע עבירה.
5. בגוף התסקיר, עומד שירות המבחן על קורות חייו וחיי משפחתו של הנאשם, יחסו לעבירות, וההליך הטיפולי המשמעותי בו נטל חלק במסגרת שירות המבחן. שירות המבחן העריך כי הלה מבין את משמעות מעשיו, פועל למען עריכת שינוי בהתנהגותו ושואף לקדם את חייו להישגים נורמטיביים בתחום האישי והתעסוקתי. מטעמים של צנעת הפרט לא אעלה עלי גזר הדין את המפורט בתסקיר האמור, וזאת למעט אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש, שאליהם אתייחס בהמשך.
6. **מחוות דעת הממונה על עבודות השירות**, שהתקבלה ביום 05.03.2018, עולה כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

יעונו הצדדים (עיקרי הדברים)

7. באת כוח המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ועל חומרת הנסיבות שנלוו אליהם. בכלל זה, הלה הפנתה לכמות הסם הגדולה, לעובדה שהסם גודל על ידי הנאשם במספר מוקדים שונים בתוך הדירה, לצידו שהחזיק הנאשם לשם הגידול וטענה כי אלה מלמדים על תכנון ארוך טווח להפצה עתידית של הסם.
- בהמשך, עתרה המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 8-20 חודשי מאסר, ובשים לב לעברו הפלילי הנקי ולכך שהנאשם מצוי בתחילתו של שינוי בלבד, עתרה להשית עליו עונש מאסר ברף הבינוני-נמוך של המתחם, שלא יפחת מ-10 חודשים, לצד מאסר מותנה וחתימה על התחייבות.
8. מנגד, ההגנה ביקשה להדגיש בפני בית המשפט את ממצאי התסקיר של שירות המבחן, אשר הציגו את הנאשם ואת הליך השיקום שעבר באור חיובי. בנוסף לכך, טענה ההגנה כי גילו הצעיר, עברו הנקי, אורח חייו הנורמטיבי, השכלתו ושאיפותיו העתידיות להשכלה - מחזקים את ממצאי שירות המבחן לפיהם הלה הפנים את מעשיו, ולא יחזור עליהם בשנית ומעידים שרמת מסוכנותו נמוכה. באת כוח המאשם חלקה על מתחם העונש ההולם אשר הוצג על ידי המאשימה וטענה כי על מתחם העונש ההולם לנוע בין 6 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 24 חודשים. ההגנה אף הסכימה שאין מקום לקבל את המלצת שירות המבחן לעניין ביטול ההרשעה וביקשה לחרוג לקולא ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום ולאמץ את רכיבי הענישה שהומלצו על ידי שירות המבחן.
9. הנאשם אשר קיבל את "זכות המילה האחרונה", ביקש מבית המשפט להתחשב בתקופה בה היה נתון במעצר תקופה אשר היוותה עבורו גורם מרתיע; הביע חרטה עמוקה על מעשיו; הפנים את חומרת המיוחס לו; הביע תקווה לצאת לדרך חדשה ולהיות אדם שומר חוק; הבטיח שלא להסתבך עוד בפלילים.

יון והכרעה, קביעת מתחם העונש ההולם

ערכים המוגנים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם, ונסיבות

יצוע העבירות

10. כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.
11. בטרם אפנה לקבוע את מתחם העונש ההולם בגין מעשיו של נאשם, על אף שנדמה כי הדבר ברור מאליהן אציין בבחינת למעלה מן הצורך, כי בכלל המעשים בהם הורשע הנאשם יש לראות כ"אירוע אחד", כמשמעו בסעיף 40ג לחוק העונשין. מסקנתי זו עולה בקנה אחד עם "מבחן הקשר ההדוק" שנקבע בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נגד מדינת ישראל**, (פורסם במאגרים המשפטיים) (29.10.2014), ובשים לב לאופיין הדומה של העבירות הנדונות, לכך שהן בוצעו באותו המקום ובאותו הזמן, לכך שנדמה כי קדם להן תכנון עברייני אחד, ולאור הקשר ההדוק שקיים בין עבירות אלו.

12. נדמה כי אין צורך להכביר מילים בנוגע לחומרה הרבה הכרוכה בעבירות הסמים. פקודת הסמים המסוכנים נחקקה על מנת להגן על ערכים חברתיים מרכזיים ובראשם החובה להגן על שלומו של הציבור, על בריאותו, על בטחונו האישי ועל רכושו.

עבירות הסמים פוגעות פגיעה קשה לא רק במשתמשים בסם, אלא גם בבני משפחתם, חבריהם ומכריהם וכן בציבור בכללותו, אשר הופך לא פעם קורבן לעבירות רכוש ואלימות המבוצעות לצורך מימון ההתמכרות. בית המשפט העליון קבע בשורה ארוכה של פסקי דין כי נגע הסמים פשה בארצנו כמגיפה ומשכך, מצווים בתי המשפט לתרום את חלקם במלחמה בנגע זה באמצעות הטלת עונשים חמורים ומרתיעים, וכי מי שנגרר אחרי מעשי עבירה המסכנים חיי אדם בצורה מפליגה, צריך לדעת אל-נכון כי אם יתפס יטופל עניינו בכל חומרת הדין (ראו לעניין זה, למשל, ע"פ 575/88 **עודה נגד מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים) (11.12.1988)). יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט נ' הנדל בע"פ 972/11 **מדינת ישראל נגד יוני יונה** (פורסם במאגרים המשפטיים) (04.07.2012):

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה..."

עוד ראו בעניין זה, למשל, דבריו של כב' השופט א' שהם בע"פ 3117/12 **אריב נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים) (06.09.2012).

13. אשר לעבירות גידול סמים, שלצורך ביצוען, בדרך כלל, מקימים העבריינים מעין מעבדות סמים ביתיות, הרי שאלו הפכו ל"מכת מדינה" של ממש. בבואו לגזור את עונשם של נאשמים אשר הקימו בביתם מעבדות לגידול סמים, שומה על בית המשפט ליתן דעתו, בין היתר, לקלות שבה מבוצעות עבירות אלו ולקושי הרב בו נתקלות רשויות אכיפת החוק באיתור העבריינים. עמד על כך בית המשפט המחוזי בתל אביב יפו בעפ"ג (מחוזי תל אביב יפו) 42358-10-14 **אבי גיא נגד מדינת ישראל**, (פורסם במאגרים המשפטיים) (18.02.2015):

"דומה שמעבדות הסם הפכו למכת מדינה. נראה שהקלות שבגידול הסם, הביטחון היחסי באי חשיפת העבירה כאשר מדובר בפעילות בתוך תחומי הבית והפוטנציאל הגלום בה, משמשים קרקע נוחה להפיכתה לנפוצה. נפיצות העבירה מחייבת אמירה ברורה ונורמטיבית של בתי משפט העוסקים בתחום זה".

14. אם לא די באלה, הרי שעל חומרתן היתרה של העבירות אותן ביצע הנאשם, יכולים להעיד גם העונשים אשר נקבעו בצדן. כך למשל, העונש המרבי בגין ביצוע עבירת גידול סמים, הוא 20 שנות מאסר. עונש מרבי זה קבוע גם בצידה של עבירת החזקת כלים המשמשים להכנת סם או לצריכתו, שלא לצריכה עצמית.

15. מבלי להתעלם שעסקינן בסם ה"קנבוס" אשר נמנה עם הסמים "הקלים", ואינו מצוי במדרג חומרה גבוה מבין הסמים השונים (כמובן שהדברים נאמרים מבלי שבית המשפט מקל ראש ולו לרגע בנזקים שגם סם "קל" זה עלול להסב לנאשם ולסביבתו), הרי שבשיקולים לחומרה, נתתי דעתי לכמות השתילים ומשקל הסם אשר נתפסו ברשותו של הנאשם, קרי, 64 שתילי קנבוס בכמות של 3.826 ק"ג. ברי כי כמות זו אינה מבוטלת כלל ועיקר והגבוהה פי כמה וכמה מ"חזקת הצריכה העצמית" הקבועה בפקודה.

16. עוד ולחומרה, בית המשפט שוקל את העובדה שבמקרה הנדון אין המדובר בגידול סם באופן ספורדי, כמו באותם מקרים שבהם מבקש אדם לגדל שתיל בודד לשימושו העצמי גרידא (מעשה שגם הוא חמור בפני עצמו). אדרבא, נדמה שבמקרה הנדון עסקינן בנאשם אשר תכנן היטב את הדברים וכלכל את מעשיו מבעוד מועד, עת הקים מעבדת סמים ביתית של ממש, תוך שימוש בכלים ובציוד מתאים. בהמשך לאמור, ובכל הנוגע לסיבה לביצוע העבירות, אכן בהיעדר אינדיקציה אחרת, על בית המשפט לפרש את הנסיבות בדרך המקלה עם הנאשם ולראות בסמים ככאלה

שגודלו לצורך שימוש עצמי בלבד.

במקרה הנדון, אכן לא נעלמה מעיני טענתו של הנאשם בשירות המבחן, לפיה גידל את הסמים לשימוש עצמי על רקע אהבה נכזבת ועל מנת להימנע מלבוא במגע עם גורמים שוליים. דא עקא, כמות השתילים שגידל הנאשם במקרה הנדון, היא-היא שיכולה לשמש כאינדיקציה, ואף כחזקה, לכך שהדברים נעשו שלא לצורך שימוש עצמי (ראו רע"פ 314/16 גיא **בן צבי נ' מדינת ישראל**, (22.02.2016)), ואם הדברים נאמרו שם בעניינו של מי שגידל 9 שתילים במשקל שני ק"ג, כי אז לדידי כוחם יפה גם בעניינו. זאת ועוד, חיזוק למסקנתי האמורה ניתן למצוא בכך שהנאשם הודה מעבר לעבירת הגידול גם בעבירה של החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית.

17. בנוסף, נתתי דעתי לכך שכתוצאה ממעשיו של הנאשם לא נגרם נזק ישיר וממשי כלשהו. דא עקא, אין לייחס משקל רב לנסיבה זו, שכן אלו הן דרכן של עבירות הסמים, כאשר פעמים רבות לא ניתן להצביע על נזק מוחשי ומידי שנגרם כתוצאה מהן, מה שאינו מפחית כהוא זה מהנזק הרב וארוך הטווח שהן מביאות עמן. כך, הסמים פוגעים פגיעה קשה לא רק במשתמשים בסם, כי אם גם בבני משפחתם, חבריהם ומכריהם וכן בציבור בכללותו.

18. אשר למידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים, יש להביא בחשבון את העובדה כי הלה הקים בביתו מעבדת סמים של ממש (תוך שגידול שתילי הקנבוס משתרע על מספר מוקדים בה) והחזיק בכלים ייעודיים המשמשים להכנת הסם ובהם, משקל אלקטרוני; מנורות; מאווררים; פילטרים; שנאים; תערובת לגידול הסם; ומד חום. כאמור, אין המדובר בגחמה גרידא, אלא הנאשם הצטייד בצידוד רב לשם הגידול, וניכר כי השקיע משאבים לא מבוטלים לשם כך. לאור כל אלה, באתי לכלל מסקנה כי מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים הינה ממשית.

דיניות הענישה הנוהגת

19. מדיניות הענישה בעבירות הסמים בהן הורשע הנאשם, מתחשבת בצורך במאבק בנגע הסמים המסוכנים בכלל, ובתופעת הקמת המעבדות הביתיות ההולכת וצוברת תאוצה בשנים האחרונות בפרט. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת, מעלה כי במקרים דומים, **על דרך הכלל**, מוטלים על נאשמים עונשים במנעד רחב, החל ממספר חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ועד לתקופות מאסר ממושכות. ברי כי לא אחת, במקרים חריגים, הושתו על נאשמים גם עונשים קלים יותר בדמות מאסרים מותנים וצווי של"צ אף ללא הרשעה, או לחילופין עונשי מאסר מאחורי סורג ובריוח לתקופות ארוכות של חודשים רבים. מטבע הדברים העונש המושת על הנאשמים השונים מושפע מכמות הסם שנתפסה, סוגו, אופי ואופן הגידול, מטרות הגידול, נסיבותיו האישיות של הנאשם, ועוד.

20. להלן מספר גזרי דין שיש בהם כדי ללמד אודות קו הפסיקה הדומיננטי בגין ביצוע מעשים דומים לאלו שבהם הורשע הנאשם: רע"פ 314/16 גיא **בן צבי נ' מדינת ישראל**, (22.02.2016); רע"פ 7005/14 עידן **דגן נגד מדינת ישראל**, (30.11.2014); עפ"ג (מחוזי ירושלים) 56662-05-16 **ישראל מאיר ששון בוקעי נ' מדינת ישראל**, (09.05.2017); עפ"ג (מחוזי מרכז) 8650-04-15 **שמעון שורץ נגד מדינת ישראל**, (22.12.2015); עפ"ג (מחוזי באר שבע) 13901-11-15 **עזרא נ' מדינת ישראל**, (09.12.2015).

21. כאן אציין, כי לא התעלמתי מהפסיקה שהוגשה לעיוני מטעם הצדדים, כאשר נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושתו עונשים החורגים לקולא או לחומרא מהמנעד שהוצג לעיל. הדבר אך טבעי הוא, שכן כידוע, הענישה היא אינדיווידואלית ו"אין עסקין בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 פלוני **נ' מדינת ישראל**, (08.06.2015)). לעולם אין לגזור עונשו של נאשם על סמך הכותרות של העבירות גרידא וכל מקרה צריך להיבחן לגופו ובנסיבותיו (ראו והשוו ע"פ 433/89 ג'ורג' **אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170, (1989); רע"פ 3173/09 פראגין **נ' מדינת ישראל**, (05.05.2009)).

22. לאור כל האמור לעיל, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע המעשה ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת, ובשים לב לעבירות בהן הורשע הנאשם הריני לקבוע כי מתחם העונש ההולם במקרה הנדון נע בין 6 חודשי מאסר, שיכול שירוצו בעבודות שירות, לבין 24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

גזירת העונש המתאים לנאשם

23. כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, עובר לגזירת העונש המתאים לנאשם, בית המשפט ישקול את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.
24. לעניין זה, נתתי דעתי לעברו הפלילי הנקי של הנאשם ולעובדה כי זו הסתבכותו הראשונה בפלילים. כן נתתי דעתי לעובדה שעסקין בנאשם צעיר באופן יחסי ולפגיעה שעלולה להיגרם לו אם יושת עליו עונש מאסר, וזאת בשים לב לפגיעה הכלכלית הטמונה בכך ולנוכח כך שהלה טרם ריצה עונשי מאסר בעברו. בנוסף בית המשפט זוקף לזכותו של הנאשם את העובדה שהוא הודה במיוחס לו, מה שהביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר, והביע חרטה כנה על מעשיו.
25. כמו כן, שקלתי את העובדה שהנאשם היה עצור בתיק זה במשך חודש ובמשך תקופה לא מבוטלת נוספת שהה תחת תנאים מגבילים. ברי כי המעצר או הליך המעצר איננו "מקדמה על חשבון העונש", אולם נדמה כי ניתן ליתן לדברים משקל במסגרת הנסיבה הקבועה בסעיף 40יא(3) לחוק העונשין.
26. בשקלולם של כל אלה, על פניו, היה כדי להביא את בית המשפט למסקנה לפיה יש לגזור את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של מתחם הענישה שקבעתי לעיל. אלא שבתיק הנדון, בשים לב להשתתפותו של הנאשם מזה פרק זמן לא מבוטל בהליכים טיפוליים-שיקומיים במסגרת שירות המבחן ושמירתו על ניקיון מסמים, שוכנעתי כאמור בסעיף 40ד(א) לחוק העונשין, כי קיים סיכוי של ממש שהוא ישתקם באופן מלא בעתיד, ומכאן שגם מתקיימים אותם שיקולי שיקום בעלי משקל שיצדיקו גזירת עונשו תוך סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם אשר נקבע בעניינו.
27. כפי העולה מתסקיר שירות המבחן הנאשם שיתף פעולה באופן מלא עם ההליך הטיפולי, תוך שהגיע לכל המפגשים שנקבעו עמו, עבר תהליך של התפתחות ביכולתו ליצור קשר קרוב ומשמעותי, כשבדיקות השתן שמסר (למעט אחת בתחילת הליך הטיפול) העידו על ניקיון מסמים. שירות המבחן התרשם כי הלה מבין את משמעות מעשיו, פועל למען שינוי התנהגותו ושואף לקדם את חייו להישגים נורמטיביים בתחום האישי והתעסוקתי; ההליכים המשפטיים הינם מצבי גבולות ברורים להתנהגותו; וכי הוא בעל יכולת להימנע ממעורבות פלילית. אכן, לא נעלמה מעיני העובדה כי הליך השיקום שעבר הנאשם איננו מושלם וצפויה לו עוד דרך נוספת בהליך השיקום ואולם נדמה, כי כיום, קרוב הנאשם בדרכו להיות "אדם חדש" שונה בתכלית מאותו אדם שביצע את העבירות שבמוקד כתב האישום המתוקן (ראו והשוו דבריה של כב' השופטת ד' ברק ארז בפסקה 15 בע"פ 111/14 פלוני נ' מדינת ישראל, (01.04.2014)).
28. כמו כן, כידוע, אין הכרח שהנאשם יעבור שיקום "מוסדי" במסגרת טיפולית כלשהי, ולעיתים די בכך שבית המשפט ישתכנע שהנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, משתף פעולה עם רשויות החוק ושירות המבחן, לא שב לדרכיו הרעות ולא מסתבך עוד בפלילים, כדי לקבוע כי אותו נאשם "השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם בעתיד" (ע"פ 1903/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל, (14.07.2013); רע"פ 7683/13 דויד פרלמן נ' מדינת ישראל, (23.02.2014); רע"פ 1441/14 חמים נ' מדינת ישראל, (09.12.2014); ע"פ 5341/13 מדינת ישראל נ' מוחמד אלקרעאן, (08.12.2013); ועפ"ג (מחוזי באר שבע) 37682-03-13 גרניק נ' מדינת ישראל, (20.11.2013)). והרי שגם במקרה שבפניי, עסקין בנאשם שמלכתחילה נעדר דפוסים עברייניים מושרשים ושבמשך כשנה מאז ביצע את העבירות שבגין הוא נותן את הדין כעת, היטיב את דרכיו, שיתף פעולה עם שירות המבחן וכמובן נמנע מלשוב ולבצע עבירות נוספות - וכל זאת, כששירות המבחן מעריך שהוא בעל יכולת להימנע ממעורבות פלילית.
29. לצד כל האמור, יובהר מיד כי אמנם שיקול השיקום יביא במקרה הנדון להקלה בעונשו של הנאשם ואף לסטייה

לקולא ממתחם הענישה, אולם לא יהיה בו כדי להטות את הכף לכיוון הימנעות מוחלטת משליחתו למאסר, לריצוי בעבודות שירות. באיזון הראוי בין מכלול האינטרסים ושיקולי הענישה, ובשים לב לחומרת מעשיו של הנאשם, מצד אחד; ולעוצמתו של השיקום, מצד שני, הרי שהסטייה לקולא מהמתחם תהיה מתונה בלבד, והרי כידוע, לא כל קביעה לפיה קיים סיכוי שהנאשם השתקם או ישתקם בעתיד תביא מניה וביה לסטייה ממתחם העונש ההולם וממילא לא להימנעות השתת רכיב של מאסר בפועל (ראו והשוו רע"פ 4097/16 מוחמד מחמוד נ' מדינת ישראל, (24.05.2016); וע"פ 1521/14 יוסף אלפקיר נ' מדינת ישראל, (16.09.2015)). כידוע, לאינטרס השיקום חשיבות ניכרת, אולם אין עסקינן בשיקול שהוא בבחינת חזות הכול, ולצד אינטרס זה קיימים שיקולי ענישה נוספים כגון גמול (שהוא אף העיקרון המנחה בענישה, לאחר תיקון 113) והרתעה (ראו והשוו ע"פ 1521/14 יוסף אלפקיר נ' מדינת ישראל, (16.09.2015); וע"פ 4097/16 מוחמד מחמוד נ' מדינת ישראל, (24.05.2016)), והדברים אף מקבלים משנה תוקף מקום בו עסקינן במי שהורשע, בין היתר, בעבירה של גידול סמים.

30. כאן אף ייאמר, כי לא התעלמתי מהמלצתו העונשית של שירות המבחן. ועדיין, אינני סבורה כי נסיבות המקרה מצדיקות הימנעות מהרשעה או לחילופין הסתפקות ברכיבי הענישה שהומלצו על ידי שירות המבחן. כידוע, המלצתו של השירות הינה המלצה בלבד, ובוודאי שבית המשפט - האמון על שקילת שיקולים רחבים מאלו ששוקל שירות המבחן (ראו והשוו, דבריו של כב' השופט (כתוארו אז) מ' שמגר בע"פ 344/81 מדינת ישראל נ' שחר סגל, פ"ד לה(4) 313, 318 (1981); ע"פ 1472/15 שי שעשוע נ' מדינת ישראל, (17.05.2015); רע"פ 7389/13 נתן טייטלבוים נ' מדינת ישראל) - איננו מחויב לה. באיזון בין מכלול האינטרסים ובשים לב לכך שעונש מאסר בעבודות שירות לא יגדע, בטח לא באופן מוחלט, את הליך שיקומו של הנאשם - ככל שהוא חפץ בצורה כנה ומעומק ליבו להמשיך בהליך זה - מצאתי כי לא ניתן להימנע מהשתת רכיב זה, הגם אם לא למשך התקופה המקסימלית.

31. ודוק, אל נא יקל בעיניו של הנאשם המשקל שבית המשפט מעניק במקרה זה לאינטרס השיקום. שאלמלא כן, ואילו לא הנאשם היה נרתם להליך הטיפול, כי אז היה נגזר עליו עונש בגדרי מתחמי הענישה, מה שהיה עלול להביא בתורו אף להשתת עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח.

32. עוד יצוין, כי בשים לב להליך השיקום המשמעותי שעבר הנאשם ולנוכח יתר השיקולים שיש לשקול לקולא, כפי שפורט לעיל, והגם שאין המדובר בצעד טריוויאלי, אנכה מעונש המאסר לריצוי בעבודות שירות שייגזר עליו את ימי המעצר שבהם הוא שהה מאחורי סורג ובריח.

בכל הנוגע לרכיב הכלכלי שבענישה, הרי שבית המשפט ישית על הנאשם קנס, אולם לצד חומרת העבירות, בקביעת גובהו יילקחו בחשבון גם מכלול מאפייניו החיוביים של הנאשם, כפי שפורט לעיל, ואף הפגיעה הכלכלית שצפויה להיגרם לו כתוצאה מעונש המאסר לריצוי בעבודות שירות אשר יושת עליו.

33. טרם חתימת גזר הדין, אציין כי אכן ידוע הכלל לפיו בעבירות סמים נסוגים האינטרס של הנאשם ונסיבותיו האישיות מפני האינטרס הציבורי בהשתת ענישה מחמירה על עברייני הסמים. יחד עם זאת, במצבור הנסיבות שבתיק זה, ובייחוד בשים לב להליך השיקום שעבר הנאשם, שבמסגרתו הוא אף נגמל משימוש בסמים; לנסיבות חייו; וליתר הנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירות - מצאתי כאמור כי ניתן בזו הפעם להשית עליו ענישה בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות, שלא למשך התקופה המקסימלית.

34. **מכל המקובץ לעיל, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **5 חודשי מאסר בפועל, שירוצו בעבודות שירות, בניכוי ימי מעצרו.**

בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 05.03.2018, הנאשם יחל בריצוי המאסר ביום

29.05.2018, אלא אם הממונה יודיעו אחרת.

העבודות תבוצענה במועצה הדתית אשדוד, בכתובת: הנרייטה סולד 1, אשדוד.

על הנאשם להתייצב לריצוי המאסר במפקדת גוש דרום של שב"ס ביחידה לעבודות השירות במועד הנקוב בשעה 08:00 או בכל מועד אחר שייקבע הממונה על עבודות השירות.

בהסכמת הנאשם, הממונה על עבודות השירות יוכל לבצע בדיקות שתן לנאשם, ככל שיידרש.

מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

העתק ההחלטה בדחיפות לממונה על עבודות השירות.

ב. **צו מבחן של שירות המבחן למשך שנה מהיום.**

הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן, והמשמעויות של אי עמידה בתנאי צו המבחן.

העתק ההחלטה לשירות המבחן.

ג. **מאסר מותנה למשך 8 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור עבירה לפי פקודת הסמים, מסוג פשע.**

ד. **מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור עבירה לפי פקודת הסמים, מסוג עוון.**

ה. **קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.**

הקנס יקוזז מסכום ההפקדה הקיימת בתיק זה.

ככל שיוברר כי לא קיימת הפקדה בתיק או שלא ניתן מסיבה חוקית כזו או אחרת לקזז מתוכה את הקנס שהושת או את חלקו, כי אז הקנס או יתרת הקנס ישולם ב- 5 שיעורים שווים ורצופים, שהראשון שבהם בתוך 60 יום מהיום.

ו. **הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 15,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים, וזאת לתקופה של שלוש שנים מהיום.**

ככל שלא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים, ייאסר הנאשם למשך 10 ימים.

ניתן בזאת צו להשמדת המוצגים - סמים.

המזכירות תשיב לנאשם את יתרת הכספים שנותרו בפיקדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתן והודע היום, כ' אדר תשע"ח, 07 מרץ 2018, במעמד הצדדים.

החלטה

על מנת לאפשר למאשימה להגיש ערעור על רכיב עבודות השירות בגזר הדין, ועל מנת שלא להעמיד את ערכאת הערעור בפני עובדה מוגמרת, הנני מורה על עיכוב ביצוע עונש עבודות השירות למשך 45 יום.

יצוין, כי ממילא עבודות השירות עתידות להתחיל ביום 29/5/18.

אם לאחר עיון נוסף, תחליט המאשימה שלא לערער על רכיב עבודות השירות בגזר הדין, תודיע על כך מידית לב"כ הנאשם ולביהמ"ש.

**ניתנה והודעה היום כ' אדר תשע"ח, 07/03/2018
במעמד הנוכחים.**

**נגה שמואלי - מאייר, שופטת
סגנית נשיאה**